

۹۰

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمٍ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ

કહા ચૌધરિયોને ઉનકી કૌમકે જો બડે બનતે થે, હમ લોગ ઝરૂર નિકાલ દેંગે તુમકો એ શુએબ

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرِيَّتِنَا أُولَئِكَ نَنْقُصُكَ فِي مِلَّتِنَا

ઔર જો ઈમાન લાએ હેં તુમ્હારે સાથ હમારી આબાદીસે, યા તુમકો ઘૂમ ફિર કર આના હોગા હમારે ધર્મમેં.”

قَالَ أُولَئِكَ كَرِهِيْنَ ۞ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ

જવાબ દિયા, “કયા ગો હમ ઉસે બુરા જાનેં ?”..(૮૮).. “બેશક હમને અલ્લાહ પર જૂટ બાંધા અગર

عَدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا

ઘૂમ પડે તુમ્હારે ધર્મમેં, બા'દ ઈસકે કિ બચા રખા હે હમકો અલ્લાહને ઈસસે. ઔર હમ લોગોંકા કયા કામકિ

أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ

ઘૂમ ગિરેં ઉસમેં, મગર યહ કિ અલ્લાહ ચાહે હમારા પાલનેવાલા. હમારે પરવરદિગારકો હર ચીઝકા ઈલ્મ

عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ

વસીઅ હે. અલ્લાહ હી પર હમને ભરોસા કિયા. પરવરદિગારા ખોલ દે હમારે ઔર હમારી કૌમકે દરમિયાન હક,

وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۞ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ

ઔર તૂ બેહતર ફાતેહ હે” (૮૮) ઔર બોલે ચૌધરી લોગ ઉનકી કૌમકે જિન્હોંને કુફ્ર કિયા થા,

لَيْنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذْ الْخٰسِرُونَ ۞ فَأَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ

“કિ અગર તુમ લોગ કહા માના કિયે શુએબકા, તો બેશક ઉસ વક્ત તો તુમ ભી ઘાટેમેં રહોગે” (૮૦) તો દબોચા ઉનકો ઝલ્લલેને,

۹۱

فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَيَيْنَ ۞ ۞ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا

તો રહ ગએ અપને ઘરમેં મુંહકે બલ પડે (૮૧) જિન્હોંને ઝુટલાયા થા શુએબકો, જેસે

لَمْ يَعْزُوا فِيهَا ۞ ۞ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ ۞

બસે હી ન થે ઉસમેં. જિન્હોંને ઝુટલાયા શુએબકો વોહ લુટ ગએ (૮૨)

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَ

તો શુએબ ઉનસે હટ ગએ, ઔર કહા કિ ‘એ કૌમ બેશક મેંને તો પહોંચા દિયા તુમકો અપને પરવરદિગારકે પૈગામ ઔર

۹۲

نَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۞ ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا

બેરખ્વાહી કી તુમ્હારી. ફિર મેં કિસ તરહ અફસોસ કરું કાફિર કૌમ પર” (૮૩) ઔર નહીં ભેજા હમને

فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيِّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

કિસી આબાદીમેં કોઈ નબી, મગર યહ કિ ગિરફતાર કિયા ઉસકે રહનેવાલોંકો નાદારી વ બીમારીમેં, કિ વોહ

يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٧﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا

ગિડગિડાએ (૯૪) ફિર બદલ દિયા હમને ખરાબીકી જગહ ખુબીકી, યહાં તક કિ ભરપૂર હો ગએ,

وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَ

ઔર બોલે કિ હોતી રહી હે હમારે બાપદાદોંકો ભી નાદારી વ બીમારી, તો પકડા હમને ઉનકો અચાનક, ઔર

هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ أَمْنُوا وَآتَقُوا لَفَتَحْنَا

વોહ બેખબર હેં (૯૫) ઔર અગર આબાદિયોંવાલે માન જાતે ઔર ડર જાતે, તો હમ ખોલ દેતે

عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ

ઉન પર બરકતે આસ્માન વ ઝમીનકી. લેકિન ઉન્હોંને જુટલાયા, તો હમને ગિરફતાર

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٩﴾ أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا

કર લિયા સજામેં જો વોહ કમા રહે થે (૯૬) તો ક્યા બચાવ પા ગએ આબાદિયોંવાલે ? કિ આ જાએ ઉન પર હમારા અઝાબ

بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٠٠﴾ أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

રાતકો ઔર વોહ સો રહે હેં (૯૭) ક્યા બચાવ પા ગએ આબાદિયોંવાલે ? કિ આએ ઉન પર હમારા

بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿١٠١﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ

અઝાબ દિન ચઢે ઔર વોહ ખેલમેં લગે હેં (૯૮) ક્યા મુત્મઈન હો ગએ અલ્લાહકી ઢીલસે ? તો અલ્લાહકી ઢીલસે

مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٢﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُونَ

મુત્મઈન નહીં હોતે, મગર તબાહ હો જાનેવાલી કોમ (૯૯) ક્યા ન સૂઝા ઉન્હેં જો વારિષ હુએ

الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ

ઝમીનકે વહાં વાલોંકે બા'દ, કિ અગર હમ ચાહેં તો ઔર મુસીબત ડાલ દેં ઉનકે ગુનાહોં પર.

وَنُطْبِعُ عَلَىٰ ثُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْعَوْنَ ﴿١٠٣﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ

ઔર છાપ લગા દેં ઉનકે દિલોં પર તો વોહ કુછ ન સુને (૧૦૦) યહ આબાદિયાં હેં કિ

نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا ۖ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ

બતાતે હેં હમ તુમકો ઉનકે વાકેઆત. ઔર બેશક આએ ઉનકે પાસ ઉનકે રસૂલ રોશન દલીલોંકે સાથ.

فَمَا كَانُوا إِلَٰهًا يُدْعَوْنَ مِن قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ

तो वोह कभी न हुवा कि मान जाते जिसको पहले जुटवा चुके थे. ठीसी तरह छाप लगा देता है अद्वाल

عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۝ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ

काफ़िरोके दिल पर (१०१) और नहीं पाया हमने उनके अक़्बरमें कोई बातकी पुष्तगी.

وَإِن وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ لَفَاسِقِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم

और हां पाया हमने उनके अक़्बरको बेक़देवाले (१०२) फिर भेजा हमने उन सबके बाद

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۚ فَانظُرْ

मूसाको, हमारी निशानियोंके साथ फिरऔन और उसके गिरोडकी तरफ़, तो उन्होंने अंधेर मचाया उन निशानियोंके साथ, तो देख लो

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ

कि क्या हुवा अन्जाम इसादियोंका (१०३) और कहा मूसाने “ओ फिरऔन

إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَا أَقُولَ

में रसूल हूँ परवरदिगारे आलमका (१०४) मेरा ईज़ है कि न भोवूँ

عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جئتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ

अद्वाल पर भगर ठीक बात. बेशक मैं आया हूँ तुम्हारे पास दलीलके साथ तुम्हारे परवरदिगारकी, तो छोड दे

مَعِيَ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ ۚ قَالَ إِن كُنْتَ جئتَ بِآيَةٍ فَأْتِ

मेरे साथ बनी इस्राईलको” (१०५) वोह बोला “कि अगर कोई निशानी ले कर आये हो, तो उसको

بِهَا إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ

लाओ, अगर सच्चे हो” (१०६) तो डाल दिया अपने असाको, तो उसी वक्त

تُعْبَانُ مُبِينٌ ۚ وَنَزَعْنَا مِن يَدِهِ فَإِذَا هِيَ بِيْضَاءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ۝

वोह साफ़ अज़्ज़हा है (१०७) और अपना हाथ निकाला तो भुटभभुट रौशन है, डर देभनेवालेकी नज़रमें (१०८)

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا السّٰحَرُ عَلِيمٌ ۝ يَّرِيدُ

बोले चौधरी लोग क्रौमे फिरऔनके, “कि बेशक यह ज़रूर जादूगर और जादूकी विद्वयावाले हैं (१०८) याहते

أَن يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا أَرْجِهْ وَ

हैं कि तुमको निकाल दें तुम्हारे मुल्कसे, तो क्या मशवरा देते हो” (११०) सबने कहा “कि उनको और

أَخَاهُ وَأَرْسَلَ فِي الْمَدَائِنِ خَشِيرِينَ ۖ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ۝

(૧૧૨) “તેને ભાઈનો રોક લો, ઓર તમામ શહેરોમાં દોડવાલોંકો ભેજ દો (૧૧૧) કિ લે આએ તુમ્હારે પાસ સારે જાદૂગર મન્તરિયોંકો” (૧૧૨)

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝

(૧૧૩) “ઓર આ ગએ જાદૂગર લોગ ફિરઓનકે પાસ, બોલે “કિ બેશક હમેં ઈનઆમ મિલે અગર હમ જીત ગએ” (૧૧૩)

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَيْسَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى

બોલા “હાં. ઓર તુમ ફિર હમારે મુકરબ હો” (૧૧૪) બોલે “એ મૂસા યા તુમ ડાલો

وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ مَحْنُ الْمُلْقِينَ ۝ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا

યા યહ હો કિ હમ ડાલે” (૧૧૫) કહા, “તુમ લોગ ડાલો.” તો જબ ડાલા, જાદૂ

أَعْيَنَ النَّاسِ وَأَسْثَرَهُبُوهُمْ وَجَاءُ وَبِسِحْرِ عَظِيمٍ ۝ وَأَوْحَيْنَا

કર દિયા લોગોંકી આંખોંકો ઓર ઉન સબકો ડરા દિયા, ઓર બડા જાદૂ કર લાએ (૧૧૬) ઓર વહી ફરમાદી હમને

إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ إِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝

મૂસાકી તરફ, “કિ ડાલ દો અપના અસા.” તો વોહ ઉસી વક્ત નિગલે જા રહા હે ઉનકી ઘડન્ટકો (૧૧૭)

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ فَغُلِبُوا هُنَا لَكَ وَ

તો હક હો કર રહા ઓર મલિયામૈટ હો ગયા જો વોહ કરતે થે (૧૧૮) તો હાર હો ગઈ ઉનકી વહાં, ઓર

أَنقَلَبُوا صَغِيرِينَ ۖ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ

પલટે ઝલીલ (૧૧૯) ઓર ડાલ દિયે ગએ જાદૂગર લોગ સજદા કરતે હૂએ (૧૨૦) સબને કહા, કિ “હમ માન ગએ

الْعَلَمِينَ ۖ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۖ قَالَ فِرْعَوْنُ أَمَنَّا بِهِ

પરવરદિગારે આલમકો” (૧૨૧) પરવરદિગાર મૂસા વ હારૂનકા (૧૨૨) બોલા ફિરઓન “કિ તુમને માન લિયા, ઈસકે

قَبْلِ أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَذَا الْمَكْرُ مَكْرُ تُؤْمَرُ فِي الْمَدِينَةِ

પહલે કિ મેં તુમકો ઈજાઝત દૂં ? બેશક યહ સબ ઝરૂર ફરેબ હી ફરેબ હે, જો તુમને કર રખા હે શહેરમેં,

لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ

તાકિ નિકાલ દો શહેરવાલોંકો ઉસસે, તો જલ્દ તુમ જાન લોગે (૧૨૩) ઝરૂર મેં કાટ લૂંગા તુમ્હારે એક તરફકે હાથ,

وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلَاْفٍ ثُمَّ لَا صِلَيبَ لَكُمْ أَجْمَعِينَ ۖ قَالُوا إِنَّا

ઓર એક તરફકે પાંવ, ફિર તુમ સબકો સૂલી દે દૂંગા” (૧૨૪) સબને કહા, “કિ બેશક હમ સબ

إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا

अपने परवरदिगारकी तरफ़ फिरनेवाले हैं (१२५) और क्या थी उस हमारी भुरी वही तुमको, सिवा उसके कि हमने मान लिया अपने परवरदिगारकी निशानियोंको

لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ

जब वो उस हमारे सामने आ गयी, परवरदिगारा उस व दे हम पर सब्रको और भातिमा कर हमारा मुसल्मान ही (१२६) और बोले

الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيَفْسِدُوا فِي

योधरी लोग को मे डिरओनके, “कि क्या छोड दोगे मूसा और उनकी कोमको ? कि इसाद मथाओं

الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَالْهَيْكَلُ قَالَ سَنَقْبُلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِ

मुल्कमें और छोड दें तुमको और तुम्हारे मा'बूदोंको.” बोला “बलोट जल्द हम काटके रभ देंगे उनके बेटोंको और ज़िन्दा

نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا

रभेंगे लडकियोंको, और बेशक हम उन पर गाविष हें” (१२७) कहा मूसाने अपनी कोमसे “कि मदद तलब करो

بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

अल्लाहसे, और सब्र करो. बेशक जमीन अल्लाहकी है.. वारिष बना देता है जिसे याहता है अपने बन्दोंसे.

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أَوِذَيْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ نَأْتِيَنَا وَفِي

और अन्जाम बभैर डरनेवालोंके लिये है” (१२८) सभने कहा, कि “हुभ तो हमें दिया गया आपके आनेसे भी पडले और

بَعْدَ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَادًا وَكُومًا

पीछे.” तस्कीन दी उन्होंने, “कि करीब है कि तुम्हारा परवरदिगार तबाह कर दे तुम्हारे दुश्मनको, और

يَسْتَخْلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ

तुमको मुल्कमें हाकिम कर दे, डिर तुमको मोखलत दे, कि क्या करते हो” (१२९) और बेशक धरा हमने

فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

आले डिरओनको बरसोंके कलत, और इलोंकी कमीमें, कि अब नसीहत पाओं (१३०)

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

तो जब आती उन तक अच्छी डालत, तो “केलते कि यह हमारा डक है.” और उनकी मुसीबत बनती कोरि भुराई,

يَظُنُّوْا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ إِلَّا إِنَّمَا ظَنُّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَ

तो बडशगूनी बनाते मूसकी, और जो उनके साथ थे. याद रभो कि उनके शगूनी शामत अल्लाहके पास है.

لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ

લેકિન ઉનકે અકધર બેઈલમ હૈં (૧૩૧) ઓર કેહને લગે “કિ કુછ ભી નિશાની લાઓ તાકિ ઉસકા જાદૂ

لَتَسْحَرَنَا بِهَا” فَمَا مَخْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ

હમ પર ચલા દો, તો ભી હમ ન માનેંગે” (૧૩૨) તો ભેજ દિયા હમને ઉન પર તૂફાન,

وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَارَاتِ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا

ઓર ટિકી, ઓર કીડે ઓર મેંડકે, ઓર ખૂન, અલગ અલગ મો’જિજે... તો વોહ સબ બડા

وَكَاوُوا قَوْمًا فَجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجُّ قَالُوا لَوْ أَنَّا

બના કિયે, ઓર થે સબ મુજરિમ (૧૩૩) ઓર જબ આ પડતા ઉન પર અઝાબ, કેહતે “કિ ઐ મૂસા દુઆ

ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَرِهَدَ عِنْدَكَ لِنَكْشِفَ عَنْ الرِّجِّ لَنُؤْمِنَنَّ

કરો હમારે લિયે અપને પરવરદિગારસે, કિ તુમહારે પાસ ઉસકા અહદ હૈ. અગર હટા દિયા તુમને હમસે અઝાબકો, તો હમ

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجَّ

માન હી જાએંગે તુમકો, ઓર ઝરૂર છોડ દેંગે તુમહારે સાથ બની ઇસ્રાઈલકો” (૧૩૪) ફિર જબ હમને હટા દિયા ઉનસે

إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِلُغْوِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ

અઝાબકો એસી મુદત તક જિસકો વોહ પાએંગે, તો અબ વોહ અહદ તોડ રહે હૈં (૧૩૫) પસ હમને ઉનસે બદલા લિયા, તો ઉનકો ડિબો

فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا

દિયા દરિયામં, ક્યૂંકિ બેશક ઉન્હોંને ઝુટલાયા થા હમારી નિશાનિયોંકો, ઓર ઉસસે બેખબર થે (૧૩૬) ઓર માલિક બના દિયા

الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا

હમને ઉસ કોમકો જો કમઝોર કર દિયે ગએ થે, ઉસ મુલકકે પૂરબ વ પચ્છિમકા, જિસમં

الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٧﴾

બરકત દે રખી હૈ હમને. ઓર પૂરા હો ગયા તુમહારે પરવરદિગારકા વા’દએ નેક બની ઇસ્રાઈલ પર..

بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا

જો ઉન્હોંને સબ્ર કિયા. ઓર ઢા દિયા હમને જો બનાતે થે ફિરઓન ઓર ઉસકી કોમ, ઓર જો યુનાઈ

يَعْرِشُونَ ﴿١٣٨﴾ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ

કરતે થે (૧૩૮) ઓર પાર કર દિયા હમને બની ઇસ્રાઈલકો દરિયાસે, તો વોહ આએ એસી કોમ પર

﴿١٣٨﴾

يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ ۖ قَالُوا يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا

જો આસન લગાએ હેં અપને બુતોં પર. બોલે, “એ મૂસા હમારા ભી મા’બૂદ બના દો જિસ તરહ ઉનકે

لَهُمُ إِلَهَةٌ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝۱۳۸ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمْ

મા’બૂદ હેં.” જવાબ દિયા, કિ “બેશક તુમ લોગ જાહિલ હો” (૧૩૮) ‘યહ લોગ જિસમેં લગે હેં વોહ બરબાદ

فِيهِ وَبِطْلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۳۹ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَ

કિયા હુવા હે, ઓર ઉનકે કરતૂત નાહક હેં” (૧૩૯) કેહ દિયા, કિ “કયા અલ્લાહકે ગૈરકો તજવીઝ કરું તુમહારા

هُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝۱۴۰ وَإِذْ أُنْحِيتُكُمْ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ

મા’બૂદ, હાલાંકિ ઉસને તુમકો બઢંતી દી ઓરોં પર” (૧૪૦) ઓર જબકિ બચા લિયા થા હમને તુમકો ફિરઔનિયોંસે,

يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ

તુમહેં બુરી માર મારે. તુમહારે બેટોંકો જાનસે માર ડાલે, ઓર ઓરતોંકો બચા રખે.

وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝۱۴۱ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ

ઓર ઉસમેં તુમહારે પરવરદિગારકી બડી આજમાઈશ હે (૧૪૧) ઓર હમને વા’દા ફરમાયા મૂસાસે તીસ

لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنَةٍ مِّمَّاتِ رَبِّهِ ۖ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ

રાતકા, ઓર મુકમ્મલ કર દિયા મીઆદકો દસ મિલા કર, તો ઉનકે પરવરદિગારકા પૂરા વા’દા હુવા ચાલીસ રાતકા. ઓર કહા

مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ

મૂસાને અપને ભાઈ હારૂનકો, “કિ હમારે જાનશીન રહના હમારી કોમમેં, ઓર ઇસ્લાહ કરતે રહના, ઓર

سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۝۱۴۲ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِبِيعَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ

ફસાદિયોંકી રાહ ન ચલના” (૧૪૨) ઓર જબ આ ગએ મૂસા હમારે વા’દે પર, ઓર કલામ ફરમાયા ઉનસે ઉનકે પરવરદિગારને,

قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ ۖ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى

અર્ઝકિયા, “પરવરદિગારા તૂ અપનેકો મુઝેદિખા દે, કિ મેં તુઝેદેખ લૂં” ફરમાયા “તુમ હરગિઝ નહીં દેખ સકતે. હાં નિગાહ કરો પહાડકી તરફ,

الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ۖ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ

તો અગર ઠહરા રહા અપની જગહ, તો જલ્દ તુમ મુઝે દેખ લોગે.” પસ જબ તજલ્લી ફરમાઈ ઉનકે પરવરદિગારને

لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا ۖ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ

પહાડ પર, તો કર દિયા ઉસકો રેઝા રેઝા, ઓર ગિરે મૂસા બેખુદ. ફિર જબ ઇફાકા હુવા, તો કહા કિ “પાક હે તૂ,

تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۲﴾ قَالَ يُوسَىٰ إِنَّي اصْطَفَيْتُكَ

મેરી તોબા છે તેરે યહાં, ઓર મેં પહલા મો'મિન હૂં" (૧૪૩) ફરમાયા "એ મૂસા બેશક મેંને યુન લિયા તુમકો

عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي ۖ فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ

ઓરોંસે અપને પેગામોં ઓર કલામસે. તો લે લો જો કુછ મેંને તુમકો દિયા, ઓર શુકગુઝાર

الشَّاكِرِينَ ﴿۱۳۳﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَارِجِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَ

રહો" (૧૪૪) ઓર લિખ દિયા હમને ઉનકે લિયે તખ્તિયોંમેં હર ચીઝકી નસીહત, ઓર

تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۖ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا

હર ચીઝકી તફસીલ. તો ઉસકો મઝબૂતીસે લો ઓર હુકમ દો અપની કૌમકો કિ ઇખ્તિયાર કરેં

بِحَسْنِهَا سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۳۴﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ

ઉસકી ખૂબિયોંકો. બહોત જલ્દ દિખા દૂંગા મેં તુમકો નાફરમાનોંકે ઘર (૧૪૫) ઓર બહોત જલ્દ ફેર દૂંગા મેં અપની આયતોંકી તરફ

الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ

સે ઉન્હેં, જો બઝાઈકી ડીંગ લેતે હેં ઝમીનમેં નાહક. ઓર અગર વોહ સારી નિશાની

آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۖ

દેખ લેં તો ભી ન માનેં. ઓર અગર રાહે હિદાયત દેખેં તો ઉસે રાહ ન બનાએં.

وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

ઓર અગર દેખ પાએં ગુમરાહીકી રાહ, તો ચલ પડેં. યહ ઇસ લિયે કિ ઉન્હોંને ઝુટલાયા

بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۱۳۵﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ

હમારી આયતોંકો ઓર ઇસસે ગફલત બરતતે થે (૧૪૬) ઓર જિન્હોંને ઝુટલાયા હમારી આયતોંકો ઓર આબિરત

الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۶﴾

કે મિલનેકો, અકારત ગએ ઉનકે સબ અમલ. ઉન્હેં બદલા ન દિયા જાએગા, મગર જો ઉનકે કરતૂત થે (૧૪૭)

وَإِتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا آلِهَ

ઓર ગઢ લિયા કોમે મૂસાને ઉનકે બા'દ અપને ઝેવરોંસે એક બછડા, મૂર્તી ગાયકી તરહ

خُورًا ۚ الْمَيْرُ وَالْكَذِبُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۚ اتَّخَذُوهُ

બોલતી. કયા યહ ઉન્હોંને ન દેખા ? કિ વોહ ન ઉનસે બોલે ઓર ન રાહ બતાએ ઉન્હેં... ઉસકો બના લિયા,

وَكَا نُوا ظَالِمِينَ ﴿۱۴۸﴾ وَلَمَّا سُقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا

और भउ अंधेरके लोग थे (१४८) और जब अपने हाथों शर्मिन्दगीमें गिरे, और देभ लिया कि बेशक भडक गये थे,

قَالُوا لَيْنَ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَكُنَّا مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿۱۴۹﴾

केडने लगे, “अगर रहम न करमाया डम पर डभारे परवरदिगारने, और डमको भग्श न दिया, तो डम दीवाल्ये छे गअं” (१४९)

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي

और जब लौटे मूसा अपनी कौमकी तरफ भउे गुस्सेमें रह्छडा, बोले “कि भुरी जलनशीनीकी तुमने मेरी

مِنْ بَعْدِي أَفَعِلْتُمْ أَمْرًا رِيبَكُمْ وَأَلْقَى الْأَوَاخَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ

मेरे भाँडे, क्या तुमने डुकमे परवरदिगारसे जल्दभाजी कर दी”, और तप्तिथां डाल दीं. और अपने भाँडका सर पकड कर

أَخِيهِ يَجْرُهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا

अपनी तरफ भीयने लगे, उन्हींने कडा, कि “अे मेरे मांजअे, बेशक कौमने मुजको कमजोर जलन और करीभ

يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تُشِيتْ بِي الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ

था कि मुजको कत्ल कर डालें, तो डंसने न दीजिये मुज पर दुश्मनोंको, और न मुजको ँन जालिभोंमें

الظٰلِمِينَ ﴿۱۵۰﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ

शुमार कीजिये” (१५०) तो कडा मूसाने, कि “परवरदिगारा भग्श दे मुजे और मेरे भाँडकी और जगड दे डमको अपनी रहमतमें,

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿۱۵۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُم

और तू सभसे ज़्याडा रहम करमानेवाला है” (१५१) बेशक जिन्हींने बनाया था भछडाको भछोट जल्द पछोंयेगा उन तक

غَضَبٍ مِّنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَكَذٰلِكَ نَجْزِي

गजभ उनके परवरदिगारका, और रुस्वाँ दुन्यावी जिन्दगीमें. और ँसी तरड डम सजा देते हैं

الْمُفْتَزِينَ ﴿۱۵۲﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنِّي بَعْدَ هَٰؤِ

गण्डतवालौकी (१५२) और जिन्हींने भुराँथांकीं और तौभा कर ली उसके भाँडे, और

أَمْنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِّنْ بَعْدِ هَٰلِكَ لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۵۳﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَن

ँमान ले आअे, तो बेशक तुम्हारा परवरदिगार ँसके भाँडे गकूररडीमहै (१५३) और जब थमा

مُوسَىٰ الْغَضَبَ أَخَذَ الْأَوَاخَ ۖ وَفِي سَخِرَها هُدًى وَرَحْمَةٌ

मूसाका गजभ, तो उँडा लिया तप्तिथोंकी, और उसके नविशतेमें छिँदायत व रहमत है

لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٧﴾ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ

उनके लिये, जो अपने परवरदिगारसे कांपते हैं (१५४) और युना मूसाने अपनी कौमके सत्तर

رَجُلًا لِّيَقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ

मर्द हमारे वा'देके लिये. पस जब पडा उन्हें जल्जला, अर्ज किया परवरदिगारा “अगर तू याहता तो

أَهْلَكْتَهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا

उनको पहले ही हलाक कर देता और मुजको भी. क्या बरबाद करेगा तू हमको इसके पहले, जो हममेंसे

إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ

बेवकूफोंने किया, यह सिर्फ तेरी आजमाईश है. उससे जिसकी याहे गुमराही बता दे और जिसको याहे राह दे दे.

أَنْتَ وَلِيِّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٨﴾ وَكَتَبَ

तू हमारा भोला है, तो हमें बख्श दे, और हम पर रहम करमा और तू सबसे अच्छा बख्शनेवाला है (१५५) और तकदीर

لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ ۚ قَالَ

लिख दे हमारी भली इस दुन्यामें और आभिरतमें, बेशक हमने तेरी राह पाई.” इरमाया

عَدَايَ أَصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ

“मेरा अजाब ! भेजूं जिस पर याहूँ, और मेरी रहमत हर चीजसे वसीअ है.

فَسَاكِنُهَا لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا

तो बखोत जल्द उसे लिख दूंगा उनके लिये जो डरें और जकात दें और वोड जो हमारी आयतोंको

يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٩﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي

मानें” (१५६) जो लोग पीछे चलें इस रसूल नबी उम्मीके, कि

يَحْدُوثُهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ

पाते हैं जिसको लिखा हुवा अपने पास तोरेत व इन्जिलमें, कि हुक्म दें उनको

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ

नेकीका और रोकें बुराईसे, और हलाक करें उनके लिये पाकीजा चीजें, और हराम कर

عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ

दें उन पर गन्दगियोंको, और उतार दें उनसे उनके बोज, और सारे तौक जो गले

عَلَيْهِمْ قَالِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ

પડે છે. તો જો ઉનકો માન ગયા, ઓર હકકે તા'ઝીમ અદા ક્રિયા ઓર હિમાયતકી, ઓર ધૈરવીકી ઉસ નૂરકી,

الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٤﴾ قُلْ يَٰ أَيُّهَا النَّاسُ

જો ઉનકે પાસ નાઝિલ કી ગઈ હે, તો વોહી લોગ કામિયાબ હે (૧૫૭) પુકારદો “કિ એ ઇન્સાન બેશક !

إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

મૈં અલ્લાહકા રસૂલ હૂં તુમ સબકી તરફ, વોહ જિસકી આસ્માનોં ઓર ઝમીનકી હુકૂમત હે.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالِمُنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

નહી હે કોઈ મા'બૂદ સિવા ઉસકે, વોહી જિલાએ વોહી મારે.” તો માન જાઓ અલ્લાહકો ઓર ઉસકે રસૂલ નબી ઉમ્મીકો,

الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٥﴾

જો માનેં અલ્લાહકો ઓર ઉસકે કલિમાતકો, ઓર ગુલામી કરો ઉનકી, કિ હિદાયત પાઓ (૧૫૮) ઓર

مِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٦﴾

કોમે મૂસામેં એક જમાઅત હે જો હકકા રાસ્તા બતાએ, ઓર ઉસસે હક ઇન્સાફ કરે (૧૫૯) ઓર

قَطَعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

તકસીમ કર દિયા હમને ઉન્હે બારહ કબીલોં પર અલગ અલગ ગિરોહ, ઓર વહી ભેજી હમને મૂસાકી તરફ

إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ

જબ પાની માંગ્યા ઉનકી કોમને, “કિ અપના અસા મારો પથ્થર પર,” તો ફૂટે ઉસસે

اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ وَظَلَّلْنَا

બારહ ચશમે. બેશક જાન લિયા સબ લોગોંને અપના અપના ઘાટ. ઓર સાયા ડાલ

عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ السَّنَّ وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِنْ

દિયા હમને ઉન પર બાદલકા, ઓર ઉતારા ઉન પર મન્ન વ સલ્વાકો, “કિ ખાઓ પાકીઝ

طَيِّبَاتٍ مَّا رَزَقْنَكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٥٧﴾

ચીઝેં જો હમને દી હેં તુમકો.” ઓર ઉન્હોંને હમારા કુછ ન બિગાડા લેકિન અપના બિગાડતે થે (૧૬૦)

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ

ઓર જબ કહા ગયા ઉનકો “કિ ઇસ આબાદીમેં રહો ઓર યહાં જહાં ચાહો ખાઓ

وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ ۚ

और ज़मानसे कछो भता मुआफ़, और दरवाज़ेमें दाखिल हो सज्जदा करते हूँ, तो अप्रश् देंगे डम तुम्हारी भताओं.

سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۝ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ

अछोत जल्द ज़यादा देंगे डम मुफ़लिस भन्नोंको” (१६१) तो बदल दिया जिन्होंने उनमेंसे अंधेर मयाया बातको उसके भिलाफ़

الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

जो उनको भताया गया था, तो भेज दिया डमने उन पर अज़ाब आस्मानसे जो अंधेर कर

يَظْلِمُونَ ۝ وَسَأَلَهُمُ الْقَرْمِيذُ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْبَحْرِ

रहे थे (१६२) और उनसे पूछो ठस आबादीको दरियाके कनारेकी...

إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا

जबकि वोड कानूनसे बाहर हो जाते थे सनीयरमें, जबकि मछलियां आतीं सनीयरके दिन जुंडके जुंड तैरती,

وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ ۚ نَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝

और जिस दिन सनीयर न हो, तो नहीं आती थीं. ठसी तरड डम उन्हें आजमाते, क्यूंकि वोड नाफ़रमानी किया करते थे (१६३)

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ

और जब बोला उनका अक गिरोड “कि क्यूं नसीहत करते हो उनको, कि अल्लाह जिनको तबाह करनेवाला और

عَذَابًا شَدِيدًا ۚ قَالُوا مَعذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝

सभ्त अज़ाब देनेवाला है.” जवाब दिया “कि अपनी मा’ज़ेतके लिये परवरदिगारसे, और यूंकि वोड डर जाओ” (१६४) तो जब

نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَجْبَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا

भूल गये जिसकी नसीहतकी गई थी, तो भया लिया डमने उन्हें जो रोकते थे गुनाहसे, और पकडा डमने

الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ فَلَمَّا عَتَوْا

उन्हें जो अंधेर कर चुके थे, भुरे अज़ाबमें, क्यूंकि वोड नाफ़रमानी करते थे (१६५) फिर जब सरकशीकी

عَنْ مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ وَإِذْ تَأَذَّنَ

जिससे रोक दिये गये थे, तो डमने उन्हें डांटा कि भन्तर हो जाओ जलील (१६६) और जब अ’लाने आम कर

رَبُّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ

दिया तुम्हारे परवरदिगारने कि ज़रूर उन पर भेजता रहेगा कयामत तक ऐसेको, जो उन्हें भुरा

فَقِيلَ لَهُمْ

فَلَمَّا عَتَوْا

الْعَذَابُ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

अजाब दिया करें. बेशक तुम्हारा परवरदिगार जल्द अजाबवाला है. और बेशक वोह गद्दूररहीम है (१६७) और

قَطَعْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَمْمَاءَ مِنْهُمْ الصُّلَحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ

उमने टुकडे टुकडे कर दिये उनके जमीनमें टोली टोली. भा'ज तो नेककार और भा'ज उनसे

ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٤٦﴾ فَخَلَفَ

अलग. और आजाया उमने उनको अच्छी ने'मतों और बुरी मुसीबतोंसे, कि वोह तौबा कर लें (१६८) फिर उनके

مِنْ بَعْدِهِمْ خَلَفَ وَرَثَتُ الْكِتَابِ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى

भा'द उनके जलनशीन आये नाबल्क, कि किताबके वारिष हूँ, वे रडे हें इस दुन्याकी पूँछ,

وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۖ وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُ الَّذِي أَخَذُوا ۖ

और डींगते हें कि बखोत जल्द उम बप्शे जाओगे. और अगर आ जाये उनके पास ऐसी ही और पूँछ तो उसे ले लें,

أَلَمْ يَأْخُذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا

क्या नहीं लिया गया था उन पर किताबमें मजबूत अहद ? कि न ओलें अल्लाह पर

الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۖ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ

मगर उक, और उन्होंने पढ लिया है जो कुछ उसमें है. और दारे आभिरत बेहतरे हैं उन्हें जो डरें.

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَالَّذِينَ يُسْكِنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

तो क्या अकल नहीं रभते ? (१६९) और जो लोग थांमे हें किताबको, और काँम रभा नमाजको,

إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٤٨﴾ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ

तो बेशक उम नहीं जायेअ करमाते नेकोंके अजको (१७०) और जब उमने उठा कर कर दिया पडाउको उनके सर पर, गोया

ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا

साओबान है, और वोह समजे कि वोह उन पर गिर पड़ेगा, कि “ लो जो उमने तुमको दिया है मजबूतीसे, और याद रभो

مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٤٩﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ

जो उसमें है कि तुम अल्लाहसे डरने लगो” (१७१) और जब लिया था तुम्हारे परवरदिगारने औलादे आदमकी

ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ

पुशतसे उनकी नस्लको, और उन्हें गवाह बनाया था उन्हीं पर, “कि क्या मैं तुम्हारा परवरदिगार नहीं हूँ?”

قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا

સબને કહા થા, કિ “કયું નહીં”, “હમ સબ ગવાહ હે”, “કિ કેહ ડાલો કયામતકે દિન કિ બેશક હમ લોગ

غَفِيلِينَ ۝ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً

ઈસસે બે બબર થે” (૧૭૨) યા કેહ ડાલો, “કિ શિર્ક તો હમારે બાપદાદોને કિયા થા પહલેસે, ઓર હમ ઉનકી નસ્લ

مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ۝

થે, ઉનકે બા’દ. તો કયા તૂ હમકો હલાક કરેગા ઈસ જુમસે જો બાતિલ પરસ્તોને કિયા” (૧૭૩) ઓર ઈસી તરહ હમ

نُقِصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝

તફસીલ બયાન કરતે હેં આયતોંકી, ઓર કિ વોહ તોબા કર લેં (૧૭૪) ઓર પઢ કર સુના દો ઉન્હેં વાકેઆ ઈસકા

الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَأَسْلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ

જિસકો હમને દિયા થા આયતેં, ફિર વોહ ઉનસે નિકલ હી ગયા. તો પીછા કિયા ઉસકા શૈતાનને, તો ઠહરા

مِنَ الْغَوِيِّينَ ۝ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى

ગુમરાહોંસે (૧૭૫) ઓર અગર હમ યાહતે તો બુલન્દ ફરમા દેતે ઉસકો ઈન આયતોંકી બદોલત લેકિન વોહ તો ઝુક

الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ

પડા પસ્તીકી તરફ, ઓર લગ ગયા અપની ખ્વાહિશકે પીછે. તો ઉસકી મિધાલ હે જેસે કુત્તેકી તરહ, કિ અગર સખ્તી કરો ઉસ પર

يَلْمِزْهُ أَوْ يُنْكِرْهُ يَلْمِزْهُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا

તો ઝબાન નિકાલે, હાંપે, ઓર અગર ઉસે છોડ દો, તો ભી ઝબાન નિકાલે હાંપે, યહ મિધાલ હે ઉસ કૌમકી જિસને ઝુટલાયા

بِآيَاتِنَا فَأَقْصَصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝

હમારી આયતોંકો. તો વાકેઆત બયાન કર દો કિ વોહ સોચસે કામલેં (૧૭૬) બુરી મિધાલ હે

الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ۝

ઉસ કૌમકી જિસને ઝુટલાયા હમારી આયતોંકો, ઓર વોહ અપને હી લિયે અંધેર મયાતે રહે (૧૭૭) જિસે

يَهْدِي اللَّهُ فَرَقَهُ الْمُهْتَدِيَّ وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝

અલ્લાહ હિદાયત દે, તો વોહ હિદાયત પર હે. ઓર જિસકી ગુમરાહી બતા દે, તો વોહી દિવાલ્યે હેં (૧૭૮)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا

ઓર બેશક હમને પેદા ફરમાયા જહન્નમકે લિયે બોહતેરે જિન્નો ઈન્સાન. ઉનકે દિલ એસે હેં

يَقْفَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا

જિનસે વોહ સમજતે નહીં ઓર ઉનકી આંખેં એસી હેં, કિ ઉનસે દેખતે નહીં. ઓર ઉનકે કાન એસે હેં, કિ

يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ

જિનસે સુનતે નહીં. વોહ હેં ગોયા ચોપાએ, બલકિ વોહ જ્યાદા ગએ ગુઝરે. વોહી લોગ

الْغَفْلُونَ ۝ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذُرُوا

બેખબર મહુઝ હેં (૧૭૮) ઓર અલ્લાહકે લિયે હેં સારે અચ્છે નામ, તો ઉસે પુકારો ઉન નામોસે, ઓર હટાઓ

الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

ઉન્હેં જો કજરવી કરેં ઉસકે નામોમેં. બહોત જલ્દ સજા દિયે જાએંગે જો કરતૂત કર રખા થા (૧૮૦)

وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ

ઓર હમને જિન્હેં પેદા કિયા ઉનમેં એક જમ્હૂરિયત હેં કિ હક બતાએ, ઓર હક હી ઈન્સાફ કરેં (૧૮૧) ઓર જિન્હોં

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۖ وَأُمْلَىٰ

ને જુટલાયા હમરી આયતોંકો, તો બહોત જલ્દ થોડા થોડા કર કે ગિરાએંગે હમ ઉનકો, કિ ઉન્હેં ખબર હી નહો (૧૮૨) ઓર ઉનકો મોહલત દૂગા..

لَهُمْ ۖ إِنْ كِيدَىٰ مَتِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا ۚ مَا بِصَاحِبِهِمْ قِن

બેશક મેરી મક તોડ તદબીર મઝબૂત હે (૧૮૩) કયા ઉન લોગોંને ગૌર નહીં કિયા કિ ઉનકે હરદમકે સાથી માલિકમેં

حَتَّىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا تَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ

જુનૂન નહીં હે. વોહ બસ ખુલે બન્દોં ડરાનેવાલે હેં (૧૮૪) કયા ઉન્હોંને નિગાહ ન કી

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللهُ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَإِنْ عَسَىٰ

આસ્માનોં ઓર ઝમીનકી મસ્લિકતમેં, ઓર જો કુછ પેદા ફરમાયા અલ્લાહને અપને ચાહેસે. ઓર યહ કિ શાયદ

أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَبِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝

નઝદીક આ ચુકી હો ઉનકી મૌત, તો કિસ કલામકો ઉસકે બા'દ માનેંગે ? (૧૮૫)

مَنْ يُضِلِلِ اللهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ۖ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ

જિસકી ગુમરાહી અલ્લાહ બતા દે, તો ઉસકા હાદી નહીં. ઓર ઉન્હેં છોડ દેતા હે કિ અપની સરકશીમેં

يَعْمَهُونَ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسُهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا

અંધરાયા કરેં (૧૮૬) તુમસે સવાલ કરતે હેં કયામતકે બારેમેં “કિ કબ મુકરર હે.” જવાબ દિયે દો, કિ

وقفوا
لأمر

عَلَيْهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ

ઉસકા ઈલ્મ મેરે પરવરદિગાર હીકો હે. ન આહિર કરેગા ઉસકો ઉસકે વક્ત પર... મગર વોહ ગિરાં ગુઝર રહી હે આસ્માનોં

وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ اللَّابَغَةُ ۖ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۖ

ઓર ઝમીનમેં. ન આએગી તુમહારે પાસ મગર અચાનક.” તુમસે પૂછતે હેં ગોયા તુમકો ખુદ ઉસકી કાવિશ હે.

قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۚ قُلْ

જવાબ દે દો, “કિ ઉસકા ઈલ્મ અલ્લાહ હીકો હે,” લેકિન બોહતેરે લોગ નહીં જાનતે (૧૮૭) કેહ દો

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ

“કિ નહીં માલિક હૂં અપને નફસ હીકે નફઅકા ઓર ન ઝરરકા, મગર અલ્લાહકે ચાહેસે. ઓર અગર મેં જૈબ હી

الْغَيْبِ لَا سَتُكْثِرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ ۖ إِنْ أَنَا

બતાયા કરતા તો ઈકદા કર લેતા ખુબ માલ તુમ લોગોંકા. ઓર મુઝકો છૂ ભી ન જાતી તુમહારી ઈજા. મેં તો બસ

إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۚ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ

ડરાનેવાલા, ઓર ખુશખબરી સુનાનેવાલા હૂં, ઉનકો જો માને” (૧૮૮) વોહ અલ્લાહ જિસને પેદા ફરમાયા તુમકો એક

نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشَّاهَا

જાનસે, ઓર નિકાલા ઉસી જાનસે ઉસકા જોડા, તાકિ સુકૂન મિલે. તો જબ છા ગયા

حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ ۚ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا

મર્દ ઓરત પર, તો વોહ હામિલા હો ગઈ હલકી ફુલ્કી, તો ચલતી ફિરતી રહે ઉસકો લિયે, ફિર જબ બોઝલ પડી, તો દોનોંને દુઆકી

لَيْنِ اتَيْنَاهُمَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۚ فَلَمَّا اتَّخَذَا صَالِحًا

અલ્લાહ અપને પાલનેવાલેસે, કિ “અગર તૂને હમકો નેક ઓલાદ દી, તો હમ ઝરૂર શુક ગુઝાર હોંગે” (૧૮૯) તો જબ દે દી ઉનકો

جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا ۚ فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

નેક ઓલાદ, તો બનાને લગે ઉસકે શરીક ઉસકે દિયેમેં. તો બહોત બુલન્દ હે અલ્લાહ ઉનકે શિર્કસે (૧૯૦)

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ۚ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

કયા શરીક ઠહરાતે હેં ઉસે, જો કુછ ભી પેદા ન કરે, ઓર વોહ ખુદ પેદા કિયે ગએ હોં (૧૯૧) વોહ શુરકા ન ઉનકી મદદ કર

لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَلْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۚ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى

સકે, ઓર ન અપની મદદ કરે (૧૯૨) ઓર અગર ઉન્હેં બુલાઓ હિદાયતકી તરફ,

معافتي

ۛۛۛ

لَا يَنْبَغُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿۱۸۳﴾

તો તુમહારે સાથ ન ચલે. તુમહારે લિયે બરાબર હે, ખ્વાહ ઉન્હેં પુકારો, ખ્વાહ ખામોશ રહો (૧૮૩)

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَشْتَاتٌ فَأَدْعُوهُمْ

બેશક જિનકી તુમ અલ્લાહકો છોડ કર દુહાઈ દેતે હો, વોહ તુમહારી તરહસે બન્દે હે,

فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۸۴﴾ أَلَمْ أَجْلُ يَسْتُونَ

“લે અબ ઉનકો પુકારો,” ફિર વોહ તુમહારા જવાબ દે દે, અગર તુમ સચ્ચે હો (૧૮૪) કયા ઉનકે પાંવ હેં જિનસે

بِهَاءٍ أَمْ لَهُمْ آيِدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ

ચલે, યા ઉનકે હાથ હેં જિનસે થામેં, યા ઉનકી આંખેં હેં જિનસે

بِهَاءٍ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

દેખેં, યા ઉનકે કાન હેં જિનસે સુનેં. લલકાર દો “કિ બુલાઓ અપને મા’બૂદેં

ثُمَّ كِيدُونَ فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿۱۸۵﴾ إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي

કો, ફિર દાંવ ચલો, મુઝકો મોહલત હી ન દો (૧૮૫) બેશક મેરા મોલા અલ્લાહ હે, જિસને

نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿۱۸۶﴾ وَالَّذِينَ

ઉતારી કિતાબ ઔર વોહ નેકોંકા કારસાઝ હે (૧૮૬) ઔર જિનકી

تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ

દુહાઈ દેતે હો અલ્લાહકો છોડ કર, વોહ તુમહારી મદદ નહીં કર સકતે, ઔર ન અપની

يَنْصُرُونَ ﴿۱۸۷﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْا

મદદ કરે” (૧૮૭) ઔર અગર ઉન્હેં રાહ પર બુલાઓ તો ન સુનેં. ઔર

تَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۱۸۸﴾ خُذِ الْعَفْوَ

તુમ દેખોગે કિ વોહ તુમકો દેખ રહે હેં, હાલાંકિ વોહ નહીં દેખતે (૧૮૮) મુઆફ કર દિયા કરો,

وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿۱۸۹﴾ وَإِنَّمَا يَنْزِعُكَ

ઔર નેકીકા હુકમ દેતે રહો, ઔર જાહિલોંસે કનારે રહા કરો (૧૮૯) ઔર અગર શૈતાનકા કોંચા તુમ

مِنَ الشَّيْطَانِ نَزَعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۹۰﴾

મેંસે કિસીકો કોંચે, તો અલ્લાહકી પનાહ માંગ લે. બેશક વોહ સુનનેવાલા જાનનેવાલા હે (૨૦૦)

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَيفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا

બેશક જો ડરવાલે હૈં, જબ લગા ઉન્હૈં કોઈ ચરકા શૈતાનકા, ચોંક ઉઠે,

فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ

ફોરન વોહ આંખવાલે હો જાતે હૈં (૨૦૧) ઓર શૈતાનકે ભાઈચોંકો શયાતીન ખીચે ચલે જાતે હૈં ગુમરાહી

ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ۝ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا

મેં, ફિર થમતે નહીં (૨૦૨) જબ ન લાએ તુમ ઉનકે પાસ કોઈ આયત, તો “બોલ પડે કિ ખુદ હી

اجْتَبَيْتَهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ مِن رَّبِّي هَذَا

ક્યું ન બના લિયા.” જવાબ દો, “કિ મેં સિફ વહ્યે રબ્બાનીકી પૈરવી કરતા હૂં.” યહ બસીરત

بَصَائِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

અફરોજ બાતે હૈં તુમ્હારે પરવરદિગારકી તરફસે, ઓર હિદાયત વ રહમત ઉનકે લિયે જો માન જાએ (૨૦૩)

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِالْهِ وَانصِتُوا لَكُمْ

ઓર જબ પઢા જાએ કુરઆન, “તો ઉસકી કાન લગા કર સુનો, ઓર ચુપ રહો, કિ રહમ કિયે

تَرْحَمُونَ ۝ وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَ

જાઓ” (૨૦૪) ઓર યાદ કરો અપને પરવરદિગારકી, અપને દિલમેં, ગિડગિડા કર, ઓર ડર કર, ઓર

دُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ

ચિલ્લાહટરો, કમ આવાજરો, સુહો શામ, ઓર ગફલત

مِّنَ الْغَافِلِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

વાલોમેં ન રહા કરો (૨૦૫) બેશક જો તુમ્હારે પરવરદિગારકે પાસ હૈં, નહીં બડે બનતે

عَن عِبَادَتِهِ وَيَسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۝

ઉસકે પૂજનેસે, ઓર ઉસકી તસ્બીહ કરતે હૈં ઓર ઉસીકા સજ્દા કરતે હૈં (૨૦૬)

سُورَةُ الْأَنْفَالِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ અન્ફાલ મદનિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૭૫ રુકૂઅ ૧૦

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۖ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

તુમસે પૂછતે હૈં અમ્વાલે ગનીમતકે બારેમેં, જવાબ દે દો “કિ અમ્વાલે ગનીમતકે માલિક અલ્લાહ વ રસૂલ હૈં.”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

तो डरते रहो अल्लाहकी और आपसमें सुल्ल रभा करो. और कछा मानो अल्लाहकी और उसके रसूलकी

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ

अगर तुम उसके माननेवाले हो (१) माननेवाले वोही हैं कि जब अल्लाहकी जिक्र किया

اللَّهُ وَجَلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ

गया, डर गये उनके दिल, और जब तिलावत की गई उन पर अल्लाहकी आयतें, बढ़ा दिया उन

إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ ۞ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

के ईमानको, और अपने परवरदिगार पर बरोसा रभें (२) जो नमाज काईम रभें

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝ ۞ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۝

और जो रिज़क डमने उनको दिया है उससे बर्च करें (३) वोही हैं ठीक माननेवाले.

لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ ۝ ۞ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ ۞ كَمَا

उनकी दिये दरजे हैं उनके परवरदिगारके यहां. बख्शिश है और बाँठजत रिज़क है (४) जिस

أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۝ ۞ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ

तरफ़ कि तुमको बरआमद किया तुम्हारे परवरदिगारने तुम्हारे घरसे डकके साथ, और बेशक अडले ईमानके

الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ۝ ۞ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ

अक गिरोडकी नापसन्द था (५) वोड उलजते थे तुमसे अक्रे डकमें बा'द इसके कि वोड रौशन हो चुका,

كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝ ۞ وَإِذْ يَعِدُكُمُ

गोया वोड डंके जा रहे हैं मौतकी तरफ़, और वोड देख रहे हैं (६) और जबकि वा'दा करमा

اللَّهُ أَحَدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهُمَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ

रहा है तुमसे अल्लाह, दोनों गिरोडे दुश्मनमेंसे अक, कि वोड तुम्हारा है, और तुम्हारी ज्वाडिश यह, कि बेभतर गिरोड

الشُّوْكَة تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

तुम्हारा हो जाये. और अल्लाहकी ईरादा यह, कि अपने डक कलिमोंको डक कर दिभाये,

وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝ ۞ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ

और काफ़िरीको जडसे काट दे (७) ताकि डकको डक, और नाडकको नाडक करमादे,

وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝۸ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ

گو بھرا مانے مومنین لوگو (۸) جبکہ تم لوگو فریاد کر رہے ہو اپنے پروردگار سے، یونانہ ہی نے کبھی فرما لیا

لَكُمْ أَنِّي مُبِدِّكُمْ بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ ۝۹ وَمَا

تمہاری، کہ بے شک میں مدد فرمانے والا ہوں تمہاری آگے ہزار فرشتوں سے لگاتار (۹) اور نہ

جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ

کیا یہ اللہ کے لئے نہ ہی بشریٰ ہے تاکہ تمہاری دلچسپی ہو، اور مدد نہ

إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝۱۰ إِذْ يُغَشِّيكُمُ

مگر اللہ کی طرف سے۔ بے شک اللہ ہی ہے حکیم و عزیز (۱۰) جب کہ چھایا دے رہا ہے

النَّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

خواب تم پر اپنی طرف سے امن کے لئے، اور گرا رہا تم پر آسمان سے پانی، کہ

لِّيَطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رَجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ

پاک کر دے تمہیں اور دور کر دے تمہیں شیطان کی ناپاکی، اور تاکہ باندھ دے

عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝۱۱ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَىٰ

تمہاری دلوں کی، اور تمہیں ثابت کر دے (۱۱) جبکہ پوشیدہ حکم ہے تمہارا پروردگار

الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَالِقِي فِي قُلُوبِ

فرشتوں کی کہ میں تمہارے ساتھ ہوں، تو مضبوط رہو انہیں جو ایمان لائے ہو، ان کے دلوں میں

الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاصْرِبُوا

انہیں خوف کا ڈھکائی دلوں میں، تو مارو گردنوں سے اوپر، اور مارو

مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝۱۲ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۝

انہیں ہر طرف سے (۱۲) یہ اس لئے کہ انہوں نے اللہ اور اس کے رسول کی

وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۱۳

اور جو اللہ اور اس کے رسول کی مخالفت کرے، اللہ ہی ہے عذاب دہنے والا (۱۳)

ذَلِكَ فَذَوْقُوهُ وَإِنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ۝۱۴ يَا أَيُّهَا

یہ اس لئے کہ انہیں ذائقہ کرنا ہے (۱۴) اے لوگو، اور بے شک کافروں کے لئے جہنم کا عذاب ہے

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا الْقِيَمَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ

જો ઈમાન લા ચુકે ! જબ મુઝબેડ તુમહારી હો કાફિરોસે લડાઈમેં, તો ઉધર પીઠ

الْأَدْبَارَ ۝ وَمَنْ يُؤْلِهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبرَةً إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ

ન કરો (૧૫) ઓર જો ઉસ દિન પીઠ પીછે ફિરા, મગર લડને હી કે લિયે પૈતરા બદલતે હૂએ,

أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهُ

યા અપને જથ્થામેં જા મિલનેકે લિયે, તો બેશક વોહ હો ગયા અલ્લાહકે ગઝબમેં, ઓર ઉસકા ઠિકાના

جَهَنَّمَ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

જહન્નમ હે. ઓર વોહ બુરી જગહ હે (૧૬) તો તુમને ઉનકો નહીં મારા. હાં અલ્લાહને ઉન્હે

قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَفِيٌّ وَلِيْلِي

કતલ ફરમાયા. ઓર તુમને ખાક નહીં ફેંકી જબકિ તુમને ફેંકી, લેકિન અલ્લાહને ફેંકી. તાકિ જાંચ

الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بِلَاءٌ حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ذِكْرُكُمْ

કા ઈઆમ દે ઉસસે ઈમાનવાલોંકો અચ્છે નતીજકા. બેશક અલ્લાહ સુનનેવાલા જાનનેવાલા હે (૧૭) તુમ યહ લો,

وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ۝ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ

ઓર બેશક અલ્લાહ કાફિરોંકી ચાલકો કમઝોર કર દેનેવાલા હે (૧૮) અગર તુમ કાફિર લોગ હકકી ફત્લ માંગતે થે,

جَاءَكُمْ الْقِتْحُ ۚ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَإِنْ

તો બેશક ફત્લ આ ગઈ. ઓર અગર રુક જાઓ તો યહ તુમહારે લિયે બેહતર હે. ઓર અગર ફિર

تَعُودُوا نَعُدَّ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ

એસા કિયા, તો હમ ફિર યહી કરેંગે. ઓર તુમહારે કામ ન આએગા તુમહારા સંગઠન કુછ, ગો

كَثُرَتْ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

અકબરિય્યત હો. ઓર બેશક અલ્લાહ ઈમાનવાલોંકે સાથ હે (૧૯) એ વોહ જો ઈમાન લા ચુકે !

أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَاتُّمَّ تَسْعُونَ ۝

કહા માનો અલ્લાહકા ઓર ઉસકે રસૂલકા, ઓર મત ફિરો ઉસસે જબ કિ તુમ સુન ચુકે (૨૦)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝

ઓર મત હો જાઓ ઉનકી તરહ, જિન્હોંને કહા કિ હમને સુના, હાવાંકિ વોહ નહીં સુનતે (૨૧)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا

બેશક જાનવરોમાં ખરાબ, અલ્લાહકે નજદીક બેહરા ગૂંચા છે, જિસે

يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْعَهِمْ ۖ وَلَوْ

અકલ નહીં (૨૨) ઓર અગર અલ્લાહ જાનતા ઉનમેં કુછ ભી ખેર, તો ઉનકો સુનનેવાલા કર દેતા. ઓર અગર

أَسْعَهُمْ لَتَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

કાનવાલા કર દેતા, તો વોહ ઝરૂર ફિર જાતે રૂગદાની કરતે હૂએ (૨૩) ઐ વોહ જો ઈમાન લા ચુકે !

اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۚ

અપની હાઝરીસે જવાબ દો અલ્લાહ ઓર રસૂલકા, જબ પુકાર લેં તુમકો રસૂલ, ઉસકે લિયે જો તુમકો ઝિન્દા કરદે.

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُ

ઓર જાન રખો કિ બેશક અલ્લાહકા દરમિયાન છે, આદમી ઓર ઉસકે કલ્બકે દરમિયાન, ઓર બેશક ઉસીકી તરફ

تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا

હાંકે જાઓગે (૨૪) ઓર બચો ઉસ શોરિશસે જો નહીં પહોંચતી સિફ ઉન્હીકો જિન્હોને

مِنْكُمْ خَاصَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ وَ

અંધેર કિયા, ઓર જાન રખો, કિ બેશક અલ્લાહ સખ્ત અઝાબ ફરમાનેવાલા છે (૨૫) ઓર

اذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ

તુમ લોગ યાદ કરો જબકિ તુમ થોડે, મુલકમેં કમઝોર, ડરતે રહે,

أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَنَزَقَكُمْ

કિ કહી ઉચક લેં તુમકો લોગ, તો ઠિકાના દિયા તુમકો ઓર મજબૂત કિયા તુમકો, અપની મદદસે, ઓર રોઝી ફરમાઈ

مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

તુમકો પાકીઝા થીઝે, કિ તુમ શુક ગુઝાર હો (૨૬) ઐ વોહ જો ઈમાન લા ચુકે ! ન

تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

ખયાનત કરો અલ્લાહકી ઓર ન રસૂલકી, ઓર ન ખયાનત કરો આપસકી અમાનતોમેં, જાનબૂઝ કર (૨૭)

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ

ઓર જાન રખો કિ તુમ્હારા માલ, તુમ્હારી ઓલાદ, ફિત્ના હી છે. ઓર બેશક અલ્લાહ

۲
۹
۱۷

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۖ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ

કે યહાં બડા અજ છે (૨૮) ઐ વોહ જો ઈમાન લા ચુકે ! અગર ડરા કરો અલ્લાહસે, તો બના

يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ

દે તુમહારે લિયે છાંટનેવાલા નૂર, ઔર કફકારા ફરમાદે તુમહારી જાનિબસે તુમહારે ગુનાહોંકા, ઔર તુમહેં બખ્શ દે.

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۖ وَإِذْ يَمُكِّرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

ઔર અલ્લાહ બડે ફઝલવાલા છે (૨૯) ઔર જબ કિ ફરેબ દેતે રહે તુમકો કાફિર,

لِيُثَبِّتُوكَ أَوْ يُقْسِطُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ

તાકિ તુમકો જેલમેં કર દેં યા ખત્મ કર દેં, યા મુલકસે નિકાલ દેં, ઔર વોહ અપના દાંવ ખેલતે હેં ઔર અલ્લાહ દાંવોંકો

اللَّهُ ۚ وَاللَّهُ خَيْرُ الْبَاكِينَ ۖ وَإِذْ أَتَاكَ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا

તોડતા હે. ઔર અલ્લાહ દાંવકા જવાબ દેનેમેં બેહતર છે (૩૦) ઔર જબ પઢી ગઈ ઉન પર હમારી આયતેં

قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا

બોલે ‘સુન લિયા, અગર હમ ચાહેં તો ઐસા હી કેહલેં. યહ સિર્ફ

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۖ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا

અગલોંકે કિસ્સે હેં” (૩૧) ઔર જબ ઉન્હોંને દુઆકી “કિ ખુદાવન્દા, અગર યહી

هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ

હક હે તેરે યહાંસે, તો હમ પર બરસા દે આસ્માનસે પથ્થર,

أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَ

યા દે દે હમકો દુખ દેને વાલા અઝાબ” (૩૨) ઔર અલ્લાહ અઝાબ ભેજનેવાલા નહીં, જબ કિ તુમ

أَنْتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۚ

ઉનમેં હો. ઔર અલ્લાહ અઝાબ કરનેવાલા નહીં જબકિ તુમ ઉનમેં હો, જબકિ ઈસ્તિફાર વાલે ઈસ્તિફાર કર રહે હેં (૩૩)

وَمَا لَهُمْ إِلَّا يَعْذِّبُهُمُ اللَّهُ ۚ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ

ઔર ઉન્હેં કોઈ હક નહીં, કિ અલ્લાહ ઉન પર અઝાબ ન ફરમાએ, જબકિ વોહ રોકતે હેં મસ્જિદે

الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ ۚ إِنْ أَوْلِيَاءُ إِلَّا الْمُسْكِفُونَ

હરામસે ઔર વોહ ઉસકે અહલ નહીં. ઉસકે લિયે અહલ, સિર્ફ અલ્લાહસે ડરનેવાલે હેં

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ

લેકિન ઉનકે ઝયાદા બેઇલમ હૈં (૩૪) ઓર ન થી ઉનકી નમાઝ બૈતુલ્લાહ

الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً ۖ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

કે પાસ મગર સીટી, ઓર તાલી. તો ચખો અઝાબ, જો

تَكْفُرُونَ ﴿۳۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا

કુફ ક્રિયા કરતે થે (૩૫) બેશક જિન્હોને કુફ ક્રિયા, ખર્ચ કરતે હૈં અપને માલકો, તાકિ રોક

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ

દે અલ્લાહકી રાહસે. તો અબ ઉસકો ખર્ચ કરલેં. ફિર ઉન પર

حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ

પછતાવા કરલેં, ફિર હરા દિયે જાઅંગે... ઓર જિન્હોને કુફ ક્રિયા, જહન્નમકી તરફ

يُحْشَرُونَ ﴿۳۹﴾ لِيَبْذِرَ اللَّهُ الْحَيِّثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ

હાંકે જાઅંગે. (૩૬) તાકિ અલગ કરદે અલ્લાહ ગન્દકો સુથરેસે, ઓર કર દે

الْحَيِّثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُ فِي جَهَنَّمَ

ગન્દકો તલે ઊપર, ફિર ઉસ સબકા ઢેર લગા દે, ફિર ઉસકો જહન્નમમે ફેંક દે.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۴۰﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ

વોહી હે ઘાટેમેં (૩૭) કેહ દો કાફિરોસે, “અગર વોહ બાઝ આ ગઅે તો બખ્શ દિયા

لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ ۚ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنتُ الْأَوَّلِينَ ﴿۴۱﴾

જાઅગા ઉનકા જો કુછ કર ગુઝરે થે.” ઓર અગર ફિર ભી કુફ કરેં, તો અગલોંકા તરીકા ગુઝર ચુકા હે (૩૮)

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ

ઓર કત્લ કર ડાલો ઉનકો, યહાં તક કિ ન રહ જાઅે કોઈ શોરિશ ઓર હો જાઅે દીન સારા અલ્લાહકા.

فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴۲﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا

તો અગર વોહ બાઝ આઅે, તો બેશક અલ્લાહ જો વોહ કરતે હૈં ઉસકા દેખને વાલા હે (૩૯) ઓર અગર બેરુખી બરતી,

فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمْ ۖ نِعَمَ الْمَوْلٰى وَنِعَمَ النَّصِيرِ ﴿۴۳﴾

તો જાન લો કિ બેશક અલ્લાહ તુમ્હારા મોલા હે. કેસા અચ્છા મોલા, ઓર કેસા અચ્છા મદદગાર ! (૪૦)